

TRUMP V NEPŘÍZNIVÉ IDEOLOGII

Příloha, 20. listopad 2018

Prezident Trump vyjel na svoji obchodní a zabezpečovací misi do Helsinek, kde se setkal s ruským prezidentem Putinem. Už samotná cesta byla jeho odpůrci kritizována a posloucháři zvedly vlnu odporu. Konflikt prezidenta Trumpa s jeho levicovými oponenty v USA a neomarxistickou Evropskou unií je ukázkovým příkladem používání zdravého selského rozumu ve srovnání s ideologickou zbednělostí. Prezident Trump se stal jakýmsi symbolem doby. Doby, kdy se vztah ke své zemi a jejímu zájmu. Vidíme to i jinde, třeba v Polsku.

V Rusku to mnozí považovali za to, co Putinův nacionalismus, ale jak vidíme, tento trend jde kupředu i jinde. Obvykle se dostávají do popředí, když je země nějak zanedbaná, má nějaké problémy, nebo se objeví nebezpečí, které je potenciálně. To se stalo ve východní Evropě migráční krizí, kterou vytáhla lidstvo z čeho země vidí jako hrozbu. V Americe je problémů víc. Je to samozřejmě migrace také, ale hlavně jsou to hospodářské problémy, které neuvěřitelně velké zájmové obchodní deficit s Čínou a nevýhodné obchody s Evropou, nerovně postavené v NATO. Nebezpečí reaktivně zahrávají si s jadernou zbraní jsou stále nebezpečím.

Prezident Trump vidí svět naprosto realisticky. Je vlastenec, který chce pro svoji zemi co nejlepší postavení. To dohromady dělá jeho politiku, která je pro mnohé nevídaná, zmatečná, nekonzistentní. Trump přinesl do politiky svoje metody z byznysu. Proto ta nepřehlednost a údajná nekonzistentnost. Má svoje metody klamání, které někdy jiného, když obchod začne a někdy jiného, když konečně skončí a dělá se trvalá dohoda. Pro politiku si vyhodnotil se tvářet jako nepřítel, hrozit, udílat nějaké nepřítelské kroky, ať se nepřítel zalekne, tak příměří k dohodě.

Trump má naprosto reálné představy o světě. To je proti Obamovi a vědec předchází v amerického prezidenta velkým kladem posun. O východní Evropě mu možná referovaly jeho členy. V Rusku byl a jistě si dobře vědomí, co je potenciálně vzhledem k této zemi. Jeho předchůdci opakovali o východě zlidování, které, o zlému Rusku, o zaostalých východoevropanech, o asijských metodách ruské politiky. Trump dobře věděl, jak to je, dobře věděl, v čem jsou tato klamání nepravdivá a kde mají reálné jádro. Ideologické jednostranné klamání a černobílý pohled studentů ležících jsou pro něj nejvíce směšné, bohužel s nimi musí bojovat. Už příměří volbách, které se chce s Putinem domluvit. To se teď naplňuje navzdory tomu, že dvoutřem boji s našimi, které Rusko ovlivnilo jeho volbu.

Typickým příkladem naprostého nepochopení jeho politiky novináři přinesl před schůzky v Helsinkách. Trump prohlásil, že prezidentu Putinovi věřím, že se Rusko do amerických voleb nevměšovalo. To nadzvedlo ze zlého i účty amerického senátorů: první je to zrada, je to nedvěra v americký tajný službu apod. Ve skutečnosti je to zdvojnásobení frází. Copak už diplomat nemá ani takovou svobodu vyjádřit, aby lichotil soupeřovi? Opravdu je třeba nutně jít dopředu a snažit se nově pojetí. A tady právě je vidět, že Trump je příměří dříve o novém pojetí. Proto dělá schůzky a je ochoten lichotit. Vždyť příměří dobře věděl, že USA se vměšuje do ruských voleb permanentně.

Ohledně Krymu nemá lo padnout ani slovo, ale nakonec padlo. Vůsledek je jak si status quo, uznání souasného stavu. To není jen jak stupek z dosavadního pevného postoje vůle nka. Trump přece vů, že takových zem, které zřkala nov status proti mezinrodnmu právu, bylo vůc a bez uvdománího žžapomenutí se ěit nedají. Určitě je Kosovo taková problém, vyhlášení jeho samostatnosti za přispání cizích vojsk, ale také severní Kypr, sváho asu obsazené Tureckem. A také Golanské vůjiny odebrané Sárii Izraelem. Copak se na tom dá něco změnit? Nevidím, že by se kvůli tomu tmeba vypisovaly sankce na Izrael nebo Turecko. Konečně, kdo by měl být sankciován v pápadě Kosova?

A zde je právě dalš rozdíl mezi pragmatickým a ideologickým myšlením. Zakyslá ideologové mají černobílý myšlen a podobně vůci neposuzují reálně podle skutečnosti, ale podle ideologie. To jsme poznali u komunistů, ale dnes je to nejlpe vidět na žbojvných proti Rusku. Stejně nepřijímatelné in posuzují nikoliv z jakého nadánízeného morálnho myšlen, ale podle dvojho metru morálky, pro každého jiný.

Pragmatik to ovšem připustit nemá. Jeho zkušenosti z obchodu a normálnho života ho pouj, že metr musí být jeden. Nemusí to navenek přiznat, má že žhrát divadlo, ale uvnitř je pravda, pravda o tom, že nyní jde o normáln poctivý obchod, ve kterém trhovci samozřejmě smlouvají a klame. Tmeba i podívání ruky Putinovi. Protože jen pravda vede ke správnému řešení. Přesto si nemyslí, že Trump má Putina za nepřtele. Je to soupeř o trhy, o zdroje, o svátovů vliv. Ideologové by viděli rádi vůjku. Ale pragmatický obchodník chce zisk, zvlášt když svůj rodině slábil, že přiveze peníze, aby si mohla postavit dům.

Rozdíl mezi pragmatickým a ideologickým myšlením je také v oblasti lidských práv a lidské svobody. Pragmatik vidí, že prostě jsou země, které ani taková práva svám obaně poskytnout nemohou. Někdy vůce, někdy máně. Vidíme, že skutečová demokratických principů zklamalo v Egyptě a Alžírsku zcela viditelně, zemi okamžitě ovládli islamisté a armáda musela znovu zavst diktaturu, aby obnovila lidská práva. Pokusy skončily v Libyi rozvratem. V Sárii uá diktátor vů, že něco takového zavst nemá. ěna by ve skutečném demokracii (vyjma Taiwanu) fungovat nedokázala. V Rusku je sice uá hodně demokratických prvků, ale samotná vláda je stěle na úrovni autoritativní diktatury. Co s tím? Každě pragmatický si vyhodnotí, že se s tím dá lat nic nedat, že je to pouze otázka dlouhodobého přirozeného vůvoje, které je zapotřebě podporovat v tom správném směru, pokud to jde.

Trump si nejspě je vyhodnotil, že Rusko není skutečným nepřtem, že se k němu nepřteměly chovat dš pouze jako součást vyjání taktiky, jejíž součástí je také podívání ruky a smůvy.

Pragmatik nepřtemělnou tvář př nastává jako divadlo, ideologický fanatik ji zkřivě, aby ji uá nenarovnal.

Spojenci si musí být rovně

Trump nastavuje nepřátelství-znivou tvář i ke svému spojencům. Je to samozřejmě také divadlo. Chce uskutečnit narovnaná vztahy na obranu NATO a narovnaná obchodních vztahů. Šťastně vy to nevytře, s tím jsou už zkušenosti. Spojenci si stávkují, že Trump se chová k diktátorům srdečněji, než ke spojencům. To je samozřejmě také taktika, kdo takovou hloupost vyslovuje, nerozumí životu. Vždyť i v rodině musí být na děti přítomnost, ale s cizími lidmi se jedná o cizince.

Všechny přání samozřejmě, že není možné. Ono taková situace ve světě Velkého bratra (to nemyslím románem 1984) je přáníjemná. Je v něm chládek, a když se něco děje, tak to odnese Velký bratr, protože vyňá-vá. Takže nakonec je jasné, že muselo dojít k požadavku změny vztahů amerických státek NATO. Je to zájmové klacek na Putina a přáníedpoklad, že spojenci budou kupovat americké zbraně.

Ale hospodářská zajištění jsou první. Článek na dovoz surovin je naprosto pragmatické rozhodnutí, není to všechno nepřátelství. Vztahy musí být rovné, nemá být jeden na druhém vydírat! V podstatě je to přátelské gesto, protože jen v rovných vztazích může přátelství pokračovat. Ono se totiž také pozná, jak to vlastně je. Kdo je přítel a kdo ne, kdo to myslí vážně, a kdo se jen vezle, když ho to stojí pakatel. Klacek na Putina je také zkapalněný plyn.

Jsme přítel, proč tedy kupujete plyn od nepřítelů?

VLASTIMIL
PODRACKÝ